

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.5.2012
COM(2012) 301 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

**om gennemførelse af de overordnede retningslinjer i den økonomiske politik i de lande,
der har euroen som valuta**

{SWD(2012) 301 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

**om gennemførelse af de overordnede retningslinjer i den økonomiske politik i de lande,
der har euroen som valuta**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen¹,

som henviser til beslutningerne fra Europa-Parlamentet²

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Siden Eurogruppens dannelse, har den spillet en vigtig rolle og varetaget et særligt ansvar i forbindelse med den økonomiske styring i euroområdet. Den økonomiske krise blotlagde de nære indbyrdes forbindelser i euroområdet og understregede behovet for en sammenhængende fælles politik, som afspejler de afsmittende virkninger mellem de lande, der har euroen som valuta, og for effektive foranstaltninger til politisk koordination til hurtigt at kunne reagere på ændringerne i det økonomiske miljø.
- (2) Rådet har udsendt landespecifikke henstillinger til hver af de medlemsstater, der har euroen som valuta. Disse henstillinger omhandler de økonomiske udfordringer på nationalt niveau, samtidig med at de er et centralt element i påvisningen af stabilitet og vækst i hele euroområdet. De medlemsstater, der har euroen som valuta, har også givet en række tilsagn om at gennemføre yderligere vidtrækkende politikreformer under europluspagten, som sigter mod at fremme konkurrenceevnen og beskæftigelsen, understøtte holdbarheden i de offentlige finanser og styrke den finansielle stabilitet. Den 2. marts 2012 undertegnede medlemsstaterne med euroen som valuta sammen med otte andre medlemsstater traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union, hvori de indvilliger i at sikre, at alle større reformer af den økonomiske politik, som de har planer om at gennemføre, vil blive drøftet forudgående og samordnet indbyrdes, når det er relevant. Ved at der fremlægges udkast til budgetplaner og drøftes større planer om reformer af den økonomiske

¹ COM(2012 301.

² P7_TA(2012)0048 og P7_TA(2012)0047.

politik, vil en forudgående samordning i euroområdet bidrage med, at der tages højde for de afsmittende virkninger, de nationale tiltag kan have på euroområdet i sin helhed.

- (3) De veludformede budgetrammer, som styrker den nationale finanspolitiske styring, er et vigtigt element i en sund forvaltning af de offentlige finanser og bidrager til holdbarheden i de offentlige finanser i hele euroområdet. I juli og oktober 2011 forpligtede stats- og regeringscheferne i euroområdet sig til at indføre nationale finanspolitiske rammer, jf. direktivet om nationale budgetrammer, allerede ved udgangen af 2012, hvilket er forud for direktivets tidshorisont, samt at gå ud over kravene i direktivet. Ved at undertegne traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union forpligtede eurolandene og de otte medlemsstater, der ikke er med i euroområdet, sig desuden til en yderligere stramning af deres nationale finanspolitiske styring, navnlig ved at indføre bindende regler til at de offentlige budgetstillinger kan nå de mellemsigtede målsætninger.
- (4) En fortsættelse af finanspolitisk konsolidering er et centralt element i strategien til at komme gennem krisen i euroområdet. EU's finanspolitiske ramme giver mulighed for, at medlemsstaterne arbejder med deres konsolidering i forskellige hastigheder afhængigt af deres finanspolitiske spillerum og de makroøkonomiske omstændigheder. Stabilitets- og vækstpakten og traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union har fokus på de strukturelle balancer, og derfor er det muligt at tage højde for cykliske effekter og engangsforanstaltninger i den samlede offentlige budgetbalance. Vurderingen af tiltagenes virkning i henhold til Rådets henstillinger om korrektion af uforholdsmæssigt store underskud foretages i strukturel henseende. Det er afgørende, at konsolideringen sammensættes således, at tilliden til konsolideringens permanente karakter i euroområdet øges, og at dens negative virkninger på kort sigt på væksten begrænses. Vækstfremmende udgifter, især investeringsudgifter, skal have højere prioritet. Der kan udpeges produktive investeringsprojekter i flere eurolande, hvor både det private og det sociale udbytte ville overstige de aktuelle lave rentesatser. Der er et presserende behov for reformer af langtidsudelserne, navnlig til sundhedsområdet, for at underbygge holdbarheden i de offentlige finanser på lang sigt. En passende skattepolitik ved f.eks. at flytte skattebyrden fra arbejde, udvide beskatningsgrundlaget eller bedre tiltag til at bekæmpe skattesvig kan bidrage med konsolidering, samtidig med at konkurrenceevnen øges, og der skabes bedre vækstbetingelser.
- (5) Stabilitet i det finansielle system og dets funktionsdygtighed er forudsætninger for at undgå "scenariet om det tabte årti" med stagnerende vækst i euroområdet og for at øge investorernes tillid. Eftersom der stadig er behov for at rydde op i bankernes balancer, er det vigtigt at sikre, at det sker på en velordnet måde, og at der stadig kan opretholdes en passende kreditstrøm til realøkonomien. For at modvirke den fremvoksende tendens til økonomisk fragmentering er der behov for yderligere fremskridt med hensyn til integrationen af tilsynsstrukturer og -praksis såvel som i krisestyringen på tværs af grænserne.
- (6) En velordnet afvikling af de makroøkonomiske ubalancer inden for euroområdet er afgørende for holdbar vækst og stabilitet i euroområdet. En proces med at nedbringe ubalancerne er påbegyndt, men den skal videreføres beslutsomt. Det haster mere med at træffe foranstaltninger til at udligne ubalancerne i underskudslande, hvor der er behov for reformer for at øge konkurrenceevnen og lette overførslen af ressourcer til konkurrenceudsatte sektorer. Samtidig kan overskudslandene bidrage ved at fjerne de

unødvendige lovmæssige og øvrige begrænsninger på den indenlandske efterspørgsel, aktiviteter, der ikke fører til samhandel og investeringsmulighederne.

- (7) Det er en forudsætning for et bredere økonomisk samarbejde, at vi anerkender den indbyrdes afhængighed mellem de lande, der har euroen som valuta, og de fordele, som stabilitet i denne monetære union, kan bringe dens medlemmer og resten af EU. Når vi skuer ud i fremtiden, skal de medlemsstater, der har euroen som valuta, uddybe integrationen for at opnå en fuld økonomisk og monetær union³.

HENSTILLER, at de medlemsstater, der har euroen som valuta, træffer foranstaltninger på egen hånd og i fællesskab, uden at det dog berører Rådets beføjelser hvad angår samordningen af medlemsstaternes økonomiske politik, men især i forbindelse med samordningen af den økonomiske politik inden for rammerne af Eurogruppen, i perioden 2012-2013 med henblik på:

1. at styrke Eurogruppens arbejdsmetoder så den kan tage ansvar for den samlede politik i euroområdet, hurtigt kan reagere på ændringerne i det økonomiske miljø og styre koordinationen af den økonomiske politik i forbindelse med stærkere tilsynsrammer, som er gældende for de medlemsstater, der har euroen som valuta.
2. at påbegynde et reelt politisk samarbejde i Eurogruppen ved at dele oplysninger og drøfte budgetudkast og vigtige reformplaner, der kan have afsmittende virkninger på euroområdet. Det må sikres, at der gennemføres reformer, som er nødvendige for et stabilt og robust euroområde, herunder også gennemførelsen af Rådets henstillinger til hver medlemsstat med euroen som valuta, og som ikke blot tager hånd om problemerne på nationalt plan, men har en indflydelse på hele euroområdet.
3. at styrke den finanspolitiske disciplin og de finanspolitiske institutioner både på nationalt som på sub-nationalt niveau, så der opstår en øget tillid på markedet til den mellem- og langsigtede holdbarhed i de offentlige finanser i euroområdet. Efter aftalen mellem stats- og regeringscheferne i euroområdet i juli og oktober 2011 og den 2. marts 2012 bør gennemførelsen af direktivet om nationale budgetrammer fremskyndes til ultimo 2012, og den finanspolitiske styring bør styrkes yderligere navnlig ved at indføre regler for strukturelt afbalancerede budgetter i alle eurolandenes nationale lovgivning og automatiske korrektionsmekanismer.
4. at sikre en sammenhængende fælles finanspolitik i euroområdet ved at fortsætte den finanspolitiske konsolidering som angivet i Rådets henstillinger og afgørelser, som er i overensstemmelse med reglerne i stabilitets- og vækstpakten, og som gør rede for den makroøkonomiske situation i hver medlemsstat. De medlemsstater, der lider under store og potentielt stigende risikopræmier, bør begrænse afvigelserne fra de normale budgetmål, selv hvis de står over for makroøkonomiske situationer, der er værre end forventet. Andre medlemsstater bør lade de automatiske stabilisatorer følge vejen til tilpasning i strukturelle termer og stå klar til at tilpasse hastigheden for konsolideringen, ifald de makroøkonomiske forhold skulle forværres yderligere. Fordelingen af de offentlige udgifter og indtægter bør afspejle, hvordan de vigtigste udgifts- og indtægtsposter påvirker væksten. Især bør hele det budgetmæssige spillerum, der er til rådighed, udnyttes til at fremme de offentlige investeringer i

³ Se afsnit 2.1. i COM(2012) 299.

euroområdet, herunder også ved at tage højde for forskelle i finansieringsomkostningerne på tværs af grænserne.

5. at overveje afgrænsede tilgange til en fælles udstedelse af statsobligationer, der underbygges af den nuværende styrkelse af den finanspolitiske struktur, og som en del af en køreplan for en mulig større fælles udstedelse, som understøttes af fremskridtene i håndteringen af de aktuelle udfordringer og opbygningen af de nødvendige finansielle, finanspolitiske og lovmæssige forhold.
6. at træffe foranstaltninger til at gøre det finanspolitiske system i euroområdet mere velfungerende og stabilt. Tiltagene til en mere integreret finansarkitektur, som omfatter tilsyn med bankerne og krisehåndtering på tværs af grænserne på grundlag af passende ordninger til at fordele byrderne, bør fremskyndes. I den forbindelse bør mulighederne for at løsne båndet mellem staten og banksektoren udforskes, herunder ved at tillade brugen af EFSF/ESM til en direkte rekapitalisering af bankerne.
7. at gennemføre strukturreformer, der - sammen med en differentieret finanspolitik - kan fremme en velordnet afvikling af de makroøkonomiske ubalancer i euroområdet, herunder tiltag på nationalt niveau, der afspejler den særlige nationale situation og tager højde for Rådets henstillinger til de enkelte medlemsstater i euroområdet.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*